

едната да има нѣкое прѣимущество прѣдъ другата. Като посѣщавахъ Америка, трѣбва да минешъ по едната линия, за да видишъ Ниагара, трѣбва да минешъ и по другата за да видишъ Вашингтонъ. Сега да се спрѣмъ въ Вашингтонъ. Ние сме опитни сега. Като слѣзохме на станцията въ срѣдъ града, оставяме си багажа тамъ, излизаме на улицата, на-срѣща ни сума хотели; избираме си стай, пращаме слугата да ни вземе чантитѣ; измиваме си саждитѣ отъ лицето и рѣцѣтѣ и трѣгваме низъ улицитѣ, като че сме тамошни. Щастието не се раздѣляше отъ насъ по цѣлия пѣтъ. Не успѣхме да минемъ 50 стѣпки, излизаме на една широка асфалтирана улица — Pensilvania Avenue, една отъ най-хубавитѣ, улици въ Вашингтонъ, и като се обърнахме на дѣсно, прѣдъ насъ се испрѣчи горѣ на хълма съ всичкото си величие Вашингтонския Капитолий, окръженъ съ градини. Ние не питаме, какво е туй чудесно здание, ние знаемъ вече по картитѣ, че това е Капитолий, и безъ да се споразумѣваме, вървимъ и се качваме къмъ главния му входъ. Прѣзъ едни дълги и тъмнички коридори стигнахме централната кръгла зала, надъ която се издига колосалния куполъ съ изящно нарисуванъ плафонъ. По стѣнитѣ на залата, наоколо, бѣха поставени портретитѣ, въ натурална величина, на президентитѣ; тукъ имаше и други картини отъ историята на Съединенитѣ Щати. Качихме се въ горнитѣ коридори и, като влѣзохме въ галериитѣ, разгледахме салонитѣ, въ които засѣдаватъ сената и конгреса. Ние вървимъ и разгледваме сами, безъ водачъ, защото долу ни прѣдлагаха услугитѣ си нѣколко гида, които говорѣха само на английски и не можеха да ни бждатъ полезни. Тука има богата библиотека, за която сега се строи настрана отъ Капитолий